

ה"ת 58550/02/23 - אבו וליד שיווק ומסחר בע"מ, חאלד אבו לטיף נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 58550-02-23 אבו וליד שיווק ומסחר בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מיסא זועבי
מבקשים	1. אבו וליד שיווק ומסחר בע"מ 2. חאלד אבו לטיף
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

לפניי בקשה לקבלת העתקי צווים לתפיסת רכוש ומסמכים נוספים, לפי סעיפים 28 ו- 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחידוש) [נוסח חדש] (להלן: "**הפסד"פ**") וכן בקשה לביטול צווי הקפאה ותפיסה של חשבונות הבנק השייכים למבקשים, בהתאם לסעיפים 32(ב) ו- 34 לפסד"פ.

רקע

1. התפוסים מושא הבקשה, נתפסו בעקבות חקירה פלילית המתנהלת נגד המבקש 2 ואחרים, במסגרת תיק פל"א 808189/2021, והוצאו לגביהם צווי עיקול והקפאה וכל סעד אחר לטובת המשיבה. מבקשת 1 הינה חברה בבעלותו של מבקש 2.

2. ביום 08.02.23, החלה חקירה גלויה נגד המבקש 2 ואחרים, בפרשה רחבת היקף שמנהלת היחידה החוקרת ימ"ר צפון ביחד עם אכ"ל צפון ורשות המיסים, בגין ביצוע עבירות חמורות שעיקריהן ניהול ארגון פשיעה, ביצוע פעולות בארגון פשיעה, סחיטה באיומים, עבירות על חוק איסור הלבנת הון, קבלת דבר במרמה בנסיבות חמורות, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות על פקודת מס הכנסה, השמטת הכנסות במזיד ועוד.

3. החקירה בעניינם של המבקש 2 ואחרים בעיצומה, ומחשש לשיבוש הליכי משפט הוגשו במעמד הדיון דוחות סודיים וחומרים המפרטים התנהלות החקירה, החשדות לגבי המבקשים ואחרים בפרשה והראיות הקושרות את המבקש 2 לעבירות המיוחסות לו ולאחרים בפרשה.

4. המבקש 2, נעצר ומעצרו הוארך מעת לעת עד ליום 16.03.23. ערר שהוגש על מעצרו, נדחה על ידי בית המשפט המחוזי (כב' השופט ג'. אזולאי) בעמ"י 25008-03-23, אבו לטיף ואח' נ' מדינת ישראל (12.03.2023).

5. יצוין כי הבקשה המקורית התייחסה לחשבון העסקי של מבקשת 1. בהמשך, הוגשה בקשה ביחס לחשבון הפרטי של מבקש 2. למען הסר ספק, החלטתי מתייחסת לשני חשבונות בנק:

א. חשבון מספר 84746590, סניף 643 בנק מרכנתיל דיסקונט, חשבון עסקי רשום על שם המבקשת 1 (להלן: "החשבון העסקי").

ב. חשבון מספר 67207318, סניף 643 בנק מרכנתיל דיסקונט, חשבון פרטי בבעלות מבקש 2 (להלן: "החשבון הפרטי").

טענות הצדדים בתמצית

6. המבקשים טענו כי ההליך של תפיסת רכוש, עיקולו והקפאתו, מהווה פגיעה קשה בזכות הקניין של המבקשים, במיוחד נכון הדבר במקרה דנן, שכן אין למבקשים כל קשר לחקירה.

7. נטען עוד כי תפיסת רכוש של אדם פוגעת באופן קשה בקניינו ובחופש העיסוק שלו ולפיכך מצווה בית המשפט לוודא כי תפיסת הרכוש הינה מידתית ואין בנמצא חלופה אחרת שפגיעתה קשה פחות ודי בה כדי לתת מענה הולם לתכלית שלשמה נתפס הרכוש. נקודת המוצא היא, כי יש להפעיל את סמכות התפיסה באופן מידתי ולפגוע כמה שפחות בפעילות השוטפת של המבקשים, בפרט בשלב בו טרם הוגש כתב אישום והחקירה טרם הסתיימה.

8. לאור האמור, עתרו המבקשים לבטל צווי ההקפאה על החשבונות בכפוף לשמירת יתרות הזכות בתוכנית פק"מ בחשבונות הבנק שתשועבד לטובת המשיבה, כל זאת לאחר שיוסבר מה היקף העבירה המיוחס למבקשים.

9. בשני הדיונים שהתקיימו בפניי, בימים 06.03.23 ו- 09.03.23, חזר ב"כ המבקשים על נימוקי הבקשה, והוסיף וטען כי במרבית המקרים, כולל במסגרת פרשה זו, המשטרה התנתה את ביטול צו ההקפאה בשתי חלופות, האחת עניינה העברת הכספים לקופת החילוט, והשנייה כאמור, שמירת יתרות הכספים בפיקדון שישועבד לטובת המשטרה. בכך נשמרת מחד תכלית צו התפיסה, ומאידך לא נפגעת פעילותו של מבקש 2 וגם מבקשת 1 תוכל להמשיך בעסקיה כחברה, שכן הפסקת הפעילות של המבקשת 1 יוביל אותה לחדלות פירעון. ב"כ המבקשים, הסביר כי החקירה הכלכלית צפויה להימשך זמן רב. לתמיכה בטעונו, הפנה לאמור בפרוטוקול מ"י 17432-02-23, מיום 28.02.23, בענייננו של מעורב אחר בפרשה, שם נציג המשטרה טען כי החקירה הכלכלית אינה קרובה לסיום (עמ' 30).

10. בנוסף, ב"כ המבקשים ביקש להפנות לחלקו של המבקש 2 בפרשה, שמסתכם על פי החשד בסחיתת אחר, על דרך הוצאת שיקים ממנו, באמצעותם רכש רכב ב.מ.ו, בעוד שבפועל הרכב נרכש על ידי אביו של המבקש 2 וליד כעולה מ- מב/2 ו- מב/3.

11. עוד נטען, כי המשיבה מפעילה אמצעי לחץ פסולים על המבקשים ומתנגדת לביטול ההקפאה על החשבונות, לנוכח זהות בעלי החשבונות, וכן מתוך הנחה כי לחברה שיקים שהיא מחזיקה ולא מפקידה לחשבון, כדי לגרום למבקשת 1 להפקיד שיקים אלה בחשבון, לצורך תפיסתם. נטען בהקשר זה כי אין נפקא מינה אם החשבונות מוקפאים, שכן בהתאם לצווים ניתן להפקיד לחשבונות שיקים, גם בהינתן ההקפאה. ב"כ המבקשים צירף להודעה שהגיש לתיק בית המשפט, צו לדוגמא, בו צוין בסעיף 2 (ב) "**הקפאת פעילות בחשבון כולו לרבות: ני"ע חסכוניות, פיקדונות, קופות גמל, ונכסים פיננסיים אחרים, למעט כניסה כספים והמחאות**". צוין כי אמנם אין בצו נשוא תיק זה התייחסות דומה, שכן לכל יחידה יש נוסח צו משלה, ואולם באופן מהותי גם במקרה דנן, ניתן להפקיד כספים ושיקים לחשבונות המוקפאים. משכך, ניתן ללמוד, כי ההקפאה, נועדה להביא את המבקשת 1 להפקיד כספים לחשבונות הבנק, ותו לא.

12. לבסוף, נטען כי המבקשת 1 פעלה ופועלת לפי חוק, והיא פעלה גם כאשר מבקש 2 ריצה עונש מאסר, באמצעות אביו וליד אביו לטיף, על פי החלטת האסיפה הכללית. בנוסף, המצג שמציגה המשיבה ולפיו אדם אחר פעל לחשבון, איננה נכונה. זאת ועוד, לרואה החשבון הקודם ניזאר ערטול, כמו גם לרואה הנוכחי יש גישה לקבל מידע בחשבונות בלבד.

13. אשר למסמכים, עתר ב"כ המבקשים לקבל לידי העתק המסמכים הבאים, כל צו להטלת איסור דיספוזיציה ואשר נוגע לרכוש השייך למבקשים, צווי הקפאה ותפיסה של חשבונות בנק אשר שייכים למבקשים, העתק מכל צו חיפוש ו/או תפיסת רכוש מכל סוג, כל בקשה שהוגשה למתן כלל הצווים אשר ניתנו כנגד המבקשים במסגרת החקירה, אשר נתפסו מידי המבקש או מידי מחזיקים אחרים ברכושו ו/או בני משפחתו או עסקו, רשימה מפורטת לרכוש אשר נתפס ביחס לכל מבקש, וכן רשימת יתרות בבנקים, תיעוד לביצוע כלל הצווים אשר ניתנו בעניין של המבקשים, כל דוח אחר המתייחס לרכוש המיוחס למבקשים ו/או לבני משפחת המבקש 2, אשר הוצאו במסגרת החקירה ובוצעו על ידי המשיבה באמצעות כל יחידה שהיא ובידי כל מחזיק שהוא, כל אסמכתא מקצועית לרבות חוות הדעת בעניין הערכת שווי הרכוש אשר נתפס והוטל עליו מגבלות מכל סוג. נטען כי המבקשים זכאים לעיין במסמכים אלה. סעיף 28 לפסד"פ מחייב את המשטרה למסור לידי תופס מקום רשימת החפצים שנתפסו במהלך חיפוש במקום, וסעיף 29 מחייב למסור רשימה כאמור לאדם שנערך חיפוש על גופו. אותו הגיון אמור לחול, כך לשיטתו, מקל וחומר, כאשר המשטרה תופסת רכוש שלא במעמד בעליו.

14. מנגד, המשיבה התנגדה לביטול צווי ההקפאה הן לגבי החשבון הפרטי והן לגבי החשבון העסקי. נטען כי תכלית תפיסת החשבונות על ידי המשיבה היא לצורך חילוט עתידי של הכסף שנתפס בחשבונות הבנק. החקירה טרם הסתיימה בעניינם של המבקש 2 והאחרים בפרשה. מדובר בפרשה רחבת היקף עם ריבוי מעורבים.

15. המשיבה התנגדה נחרצות לשחרור חשבון הבנק העסקי. לידי המשיבה, שחרור החשבון, עלול להביא להברחת

נכסים. ב"כ המשיבה, הפנה לדוחות הסודיים שהוצגו לעיון בית המשפט אשר מצדיק את האבחנה שערכה המשיבה בין עניינם של המבקשים לאחרים, לגביהם הסכימה המשיבה לשחרר חשבונות הבנק. ב"כ המשיבה, חלק על טיעוני המבקשים וטען כי רו"ח ניזאר ערטול, היה מורשה חתימה לכל דבר וענין בחשבון.

16. עוד ביקש ב"כ המשיבה ליתן למשיבה פרק זמן, על מנת לבחון היכן הם עומדים מבחינת פעולות החקירה לביצוע, אשר משליכות גם על הקפאת החשבונות כאמור (מש/2). נטען כי היחידה בישראל האחרונה בחקירה, וביקשה הארכת מעצר נוספת מעבר ל- 30 ימים, באישור היועץ המשפטי לממשלה, וכי בקרוב צפוי להיות מוגש כתב אישום, הכולל גם את העבירות הכלכליות, זאת בניגוד לטענות המבקשים.

17. נטען עוד כי, עניינו של המבקש 2 שונה בתכלית מעניינו של מבקש אחר בפרשה, לגביו הסכימה המשיבה לשחרר את חשבון הבנק. ב"כ המשיבה, הפנה לחקירות המבקש 2 באזהרה (מש/3). בנוסף, מעיון בתנועות העו"ש של החשבון עולה כי בוצעו העברות כספים בחשבון הפרטי על ידי חברות אחרות החשודות בפרשה. מכאן, קיים חשש כי שחרור חשבון הבנק בשלב זה עלול לשמש להברחת נכסים או כספים שטרם נתפסו על ידי המשיבה בפרשה.

18. ב"כ המשיבה טען כי החקירה מצויה בישראל האחרונה. לתמיכה בטיעונו, הגיש לעיון דו"ח סודי, הפנה לאמור בו, וטען כי לנוכח המפורט בו יש לדחות את הבקשה. עוד חלק בא כוח המשיבה, על טיעוני המבקשים ולפיהם צווי ההקפאה נועדו להפעיל לחץ על החברה להפקיד שיקים לחשבון. חומרי החקירה הוטחו במבקש 2 אשר בחר לשמור על זכות השתיקה, כולל גם בעימות.

דין והכרעה

19. אין חולק כי הקפאת חשבונות בנק של חשוד פוגעת באופן ברור בזכות הקניין. אין גם להתעלם מכך כי, יחסי הכוחות בשלב זה של ההליך אינם שווים שכן פעולת המדינה מקדימה את הגילוי אודותיה על ידי בעל החשבון.

20. קבלת הצו להקפאת החשבון נעשית במעמד צד אחד. בהמשך, גם במהלך הדיון במעמד שני הצדדים, לגבי המשך הקפאת החשבונות או ביטולם, בולט היתרון של המדינה שכן הדיון נערך מבלי שנחשף חומר החקירה לעיון בעל החשבון, ותוך הצגת חומרי חקירה לעיון בית המשפט בלבד. נתונים אלה, מחייבים בחינה קפדנית וזריזה על ידי בית המשפט, כפי שציין ב"כ המבקשים, שכן אין למבקשים אלא את עיני בית המשפט שישקיפו על החומר המוצג.

21. בבואו של בית המשפט לבחון בקשות מעין אלה, עליו לבחון מחד את זכות הקניין של המבקשים אל מול האינטרס הציבורי בקיומה של מערכת אכיפה אפקטיבית והצורך לאפשר למשטרה לבצע עבודתה במניעת פשיעה ובלכידת עבריינים.

22. במסגרת הבקשה שבפניי, אבחן אם קיים פוטנציאל חילוט. קרי, האם בידי המשיבה ראיות המקימות סיכוי סביר

לכך שבתום ההליך הפלילי יורשעו החשודים, וכי בעקבות אותה הרשעה ניתן יהיה להורות על חילוט הרכוש התפוס. בנוסף, יש לבחון פרק הזמן שחלף ממועד התפיסה, להעריך אם היחידה החוקרת פעלה בשקידה ראויה, תוך מתן ביטוי לפגיעה הכלכלית בזכות הקניין, ותוך שימת לב לקיומה של חזקת החפות.

חשד סביר

23. ב"כ המבקשים, לא חלק תחילה על קיומו של חשד סביר, וכן על עצם סמכות התפיסה. המחלוקת היתה נטושה תחילה בשאלת ההצדקה להמשך התפיסה - ההקפאה של החשבונות, על ידי המשיבה, בייחוד בשים לב לפרק הזמן המשמעותי שחלף, במסגרתו מנהלת המשיבה את החקירה, כאשר המשך ההקפאה יביא לפגיעה כלכלית קשה עד כדי חדלות פירעון למבקשת 1, כך לשיטתו. ואולם, בהמשך, התייחס לחלקו של מבקש 2 בפרשה, כמפורט בטיעוניו שפורטו לעיל. משכך, ובזהירות הראויה אתייחס לחשד הסביר בנסיבות.

24. לאחר שנתתי דעתי לטיעוני הצדדים ועיינתי בחומר שהונח בפניי, סבורני כי בידי המשיבה ראיות המלמדות על קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות הנטענות. לנוכח השלב בו נמצאת החקירה ומחשש לשיבוש, אסתפק בקביעה כי החשד אינו מסתכם בסחיטת אחר, על דרך הוצאת שיקים ממנו, באמצעותם רכש רכב ב.מ.ו, כפי שטוען ב"כ המבקשים. אשר לטענות כי הרכב נרכש על ידי אביו של המבקש 2 וליד אבו לטיף, בטוחני כי המשיבה תמצה את הבדיקה בטענות אלה עד תום, במסגרת החקירה, ועובר להגשת כתב אישום, ככל שיוחלט על הגשת כתב אישום נגד המבקש 2. גם את הטענות לענין מעורבותו של ר"ח ניזאר ערטול בחשבונות, לא מצאתי לקבל, שכן חומר הראיות שהוצג לעיוני מציג תמונה שונה מזו שנטענה על ידי ב"כ המבקשים.

25. ראיות אלו, להערכתי, מבססות את טענת המשיבה כי הכספים בחשבונות הבנק, מושא הבקשה, מהווים נכסים בני חילוט, וכי קיים סיכוי סביר שניתן יהיה להורות על חילוטם של נכסים אלו, בתום ההליך המשפטי. בהקשר זה יש לזכור, כי החקירה עודה מתנהלת והיא בעיצומה ודי להפנות בענין זה להחלטת בית המשפט המחוזי בעמ"י 25008-03-23, במסגרתה התייחס כב' השופט אזולאי לחשד נגד המבקש 2 ואחרים וקבע כי מדובר בחשד סביר. כאמור, ככל שיבוססו חשדות אלו בראיות במסגרת ההליך המשפטי, קיים סיכוי סביר כי ניתן יהיה להורות על חילוט הרכוש התפוס, מכוח הוראת סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון.

ההצדקה להמשך התפיסה

26. משהגעתי למסקנה, כי מתקיים חשד סביר, אכן הייתה סמכות לתפוס את הכספים המצויים בחשבונות הבנק של המבקשים, וקמה סמכות ליתן "צו הקפאה", מכוח הוראות הפסד"פ. בנוסף, נתתי דעתי לכך, כי היקף הרכוש התפוס קטן בהשוואה לשווי העבירות המיוחס בשלב זה למבקשים, כאשר ההיקף הסופי צפוי להתברר עד תום בימים הקרובים, עם תום החקירות.

27. ואולם, בכך לא מסתיים הדיון, שכן בהתאם להלכה הפסוקה, הסמכות לתפוס חפץ אינה מקנה, מאליה, סמכות

נמשכת להמשיך ולהחזיק בו. ככל שבחלוף הזמן העילה לתפיסת החפץ או התכלית שלשמה נתפס יחדלו מלהתקיים, תפקע גם סמכות המשטרה להחזיק בו (בש"פ 342/06 **לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.3.2006) (להלן: "**ענין לרגו**")).

28. על הלכה זו, חזר אך לפני מספר ימים, בית המשפט העליון (כב' השופט עמית) בבש"פ 7992/22 **עדנאן נורי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 10-11, [פורסם בנבו] (1.03.2023) והוסיף כי "**ייתכן שחפץ יתפס מכוח מספר עילות, כך שגם אם עילה אחת תפקע, עילה אחרת תעמוד בעינה; ואף ייתכן כי בחלוף הזמן תקום עילה חדשה, שלא הייתה רלבנטית במועד התפיסה**".

29. בנוסף, התכלית של מניעת הברחת נכסים היא בוודאי חשובה, אך אין בה כדי להצדיק את פעולת תפיסת הרכוש או החפץ בכל המקרים (בש"פ 333/21 **עלי אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל**, פסקה 31 [פורסם בנבו] (18.04.2021)).

30. לפיכך, יש לבחון האם המשך החזקת התפוס משרת תכלית המשתלבת עם מקור סמכות התפיסה. ככל שהתשובה לשאלה זו בחיוב, יש להידרש לשאלה אם ניתן לשחרר את החפץ באופן ובתנאים ששיגו איזון מידתי בין תכלית התפיסה מחד ומימוש זכות הקניין של המבקשים מאידך. (בש"פ 8353/09 **מגאלניק נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 [פורסם בנבו] (26.11.2009)). במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למבקשים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות, כאשר בשלב זה הם בגדר חשודים בלבד (ע"פ 6532/17 **מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים**, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018)). בכלל זה יש לבחון את היקף החילוט הנהוג בנסיבות דומות ואת מידתיות החילוט המבוקש (רע"פ 4526/18 **שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל**, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.08.2018) (להלן: "**ענין אלוביץ**").

31. לשאלה הראשונה מצאתי להשיב בחיוב. עילת התפיסה של הכספים המצויים בחשבונות המבקשים היא לשם הבטחת חילוט עתידי ולתכלית של מניעת הברחת נכסים, שכן לא עומדת בבסיס התפיסה תכלית ראייתית. עילות אלה, שרירות וקיימות עד עתה. היחידה החוקרת ביצעה ומבצעת פעולות חקירה לשם קידומן, ולשם הבטחת החקירה לכתב אישום ולמשפט, בזמן הקרוב, כפי שנטען על ידי נציג המשיבה.

32. לעת הזו, ובטרם התגבשות הראיות לכלל מסקנה חד משמעית ולכלל כתב אישום, קיים קושי לאמוד את סיכויי ההרשעה, אשר בגינם תקום האפשרות להורות על חילוט הכספים. ואולם, וכפי שצויין לעיל, החשדות המתגבשים אינם חשדות בעלמא, ומדובר בחשד בעל משקל ממשי.

33. אשר לאפשרות להורות על שחרור החשבונות בתנאים, וזאת בהינתן התמשכות החקירה. כפי שנקבע בפסיקה, יש לשקול במסגרת זו את היקף הפגיעה בזכות הקניין עקב המשך התפיסה, את מידת הסכנה לפגיעה בתכלית התפיסה, ככל וישוחרר החפץ. במסגרת שיקולים אלה, לאלמנט הזמן בו מוחזק התפוס בידי המשטרה, ישנה

משמעות באיזון השיקולים הנדרש וכן בשים לב לחזקת החפות העומדת לחשוד (ענין לרגו).

34. בהקשר זה, על בית המשפט להגביל מידת הפגיעה ברכוש למינימום ההכרחי (ענין אלוביץ). כן עליו, לבחון אם ניתן לנקוט אמצעים "חלופיים" שדי בהם כדי להבטיח את אפשרות החילוט או השגת תכליתו בעתיד, תוך פגיעה פחותה בקניינו של בעל הרכוש, יש להעדיף על פני סעד זמני של תפיסת הרכוש והחזקתו עד תום ההליך המשפטי (בש"פ 6817/07 **מדינת ישראל נ' סיטבון** [פורסם בנבו] (31.10.2007)).

מידתיות התפיסה

35. שאלת המידתיות חייבת ליצוק, כבר בשלב זה, פתרונות מעשיים, שבמסגרתם תבטיח המשיבה את האפשרות לחילוט עתידי, בהתמלא התנאים הקבועים בחוק. זאת על מנת לממש את תכליתו של החילוט בין כעונש ובין כהרתעה ולמען "לא יצא החוטא נשכר", ו"הוצאת בלעו האסור מפי העבריין" ובין לשם מניעת שימוש עתידי באמצעים. כאשר מנגד, יש להבטיח כי המבקשים לא יסבלו מאסון כלכלי בלתי הפיך.

36. כאמור, נטען על ידי המבקשים כי הקפאת החשבון העסקי של המבקשת 1, תסב נזק עצום, עד כדי הובלת המבקשת 1 לחדלות פירעון וכי בתי המשפט, נוהגים דרך כלל, לבטל צווי ההקפאה תוך הבטחת תכלית החילוט, והפקדת סכומי הכסף בחשבונות בקופת החילוט.

37. אכן, בתי המשפט, נוטים דרך כלל, לאחר שמוכח קיומו של נזק לפעילות העסקית לשחרר חשבונות עסקיים, ומנגד להבטיח את האינטרס הציבורי, תוך הכרה בכך שחקירות מעין אלו אורכות זמן ומחייבות פשרה מסוימת שתאפשר פגיעה זמנית ומידתית בזכויותיו של החשוד.

38. ואולם, במקרה דנן, לא הובאו בפניי תצהירים או ראיות התומכות בטענות המבקשים בדבר נזק בלתי הפיך ובלתי מידתי שייגרם להם, היה ולא תבוטל ההקפאה של החשבונות (ראו והשוו בשינויים המחויבים, לגבי הגשת תצהירים וראיות לתמיכה בטענות בבש"פ 5630/13 **סמואל כוכב נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (25.08.2013)). הדברים נכונים ביתר שאת מקום שהפגיעה הנטענת היא במבקש עצמו המחזיק במלוא הפרטים בדבר הפגיעה הנטענת. גם אם אטה לקבל את הטענה כי הקפאת החשבונות, גורמת נזק לפעילות העסקית של המבקשת 1, הרי שיקול זה הינו אחד מתוך מארג שיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו לבחון המשך התפיסה והמידתיות שלה.

39. לזאת יש להוסיף, כי בניגוד לתיקים דומים, בהם מתנהלת חקירה רחבת היקף בגין עבירות כלכליות, אשר נמשכת על פני פרק זמן ארוך (לעיתים חודשים ואף שנים לאחר הפרוץ), שמטה את הכף לעבר שחרור החשבונות, הרי שבמקרה דנן, להתרשמותי היחידה החוקרת אינה שוקטת על שמריה, והיא משקיעה מאמצים ותעצומות לקידום החקירה ולביסוס החשדות המתגבשים.

40. בית המשפט המחוזי הנכבד, בעמ"י 25008-03-23, התייחס לקצב התקדמות החקירה וקבע **"התרשמתי, כמו בית משפט קמא, כי היחידה החוקרת פעלה בקצב ראוי, חלה התפתחות משמעותית בימים האחרונים, התפתחות אשר חיזקה את הראיות שבידי היחידה החוקרת והצריכה פעולות נוספות מעבר לפעולות שעל המשטרה היה לבצע. פעולות חקירה אלו לא ניתן לבצען בהיות העוררים משוחררים, גם בהיותם אסירים"**.

41. אין להתעלם מכך, כי מדובר בחקירה סבוכה, מרובת מעורבים, המצריכה ביצוע פעולות חקירה רבות ומורכבות (מש/1 ו- מש/2). פעולות אלו אורכות זמן, לעתים זמן ניכר. ועדיין, ניתן לומר כי החקירה מתקדמת, וכי החשדות נגד המעורבים לרבות המבקשים מתעבים. וכן בהתאם להצהרת נציג המשיבה בפניי, עתיד להיות מוגש **בימים הקרובים** כתב אישום שיכלול גם את העבירות הכלכליות.

42. לזאת יש להוסיף, בזהירות הראויה, לנוכח השלב המקדמי כאשר החקירה טרם הסתיימה, כי הונחה בפניי תשתית ראייתית המלמדת על כך כי שחרור החשבונות הן הפרטי והן העסקי, עלול להביא להברחת נכסים על ידי המבקשים. בהקשר זה אציין כי האבחנה שערכה המשיבה בין החשבונות אותן הסכימה לשחרר, בכפוף להעברת היתרות לפק"מ ששועבדו לטובת המשיבה, לחשבונות מושא הבקשה מקובלת עליי.

43. בנוסף, לא הונחה בפניי תשתית המוכיחה כי המשיבה מתנגדת לביטול ההקפאה של החשבונות, בכוונה להפעיל אמצעי לחץ פסולים על המבקשת 1, כדי שתפקיד שיקים וכספים לחשבונות, וכך תתאפשר תפיסתם. נתתי דעתי בהקשר זה לטענות המבקשים ולהודעה שהגישו לה צירפו צו, מתיק אחר ממנו ניתן ללמוד, כי ניתן להפקיד כספים לחשבונות גם לאחר הקפאתם. ואולם כאמור הצו נשוא תיק זה מנוסח באופן שונה ולא הונחה בפניי תשתית ראייתית כאמור התומכת בטענות המבקשים, להפעלת אמצעים פסולים על ידי המשיבה בנסיבות העניין.

44. אשר לטענת המבקשים כי הפגיעה אינה מידתית, שכן המבקשת 1, הפעילה עסק חוקי, הרי שסוגיית ערבו הכספים שהתקבלו בדרכים חוקיות ואלו החשודים ככספים שהתקבלו כשכר עבירה נדונה לא אחת בבית המשפט העליון (ראו למשל: ע"פ 2333/07 **תענך נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (12.7.2010)), שם נקבע כי שעה שכספים שונים חלקם מקורם בעבירה וחלקם כשרים שמקורם בפעילות לגיטימית, הצטברו באותו חשבון והתמזגו באופן המביא ל"אובדן זהותם המקורית" לא ניתן עוד להבחין בין הכסף "הנקי" והכסף "המלוכלך" ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכסף - כולו - מהווה "רכוש אסור" אשר ניתן לחלטו.

45. לסיכום, העובדה כי מדובר בנכסים בני חילוט, וכי קיים חשש להברחת נכסים, ככל ותבוטל ההקפאה של החשבונות, וכי חשש זה מתקיים הן בקשר לחשבון הפרטי והן בקשר לחשבון העסקי, והעובדה כי המשיבה עושה מאמצים ראויים על מנת לקדם את החקירה, כאשר היא בישורת האחרונה לפני הגשת כתב אישום, מטה את הכף לדחיית הבקשה.

46. יחד עם זאת, לא התעלמתי ממספר שיקולים, אשר הביאו אותי למסקנה כי יש לערוך איזון ראוי, ולהגביל משך הקפאת החשבונות לפרק זמן **מדוד ומידתי ביותר**. השיקולים הינם: **פרק הזמן**, בעת הקפאת חשבונות בכלל

וחשבונות עסקיים בפרט, כל יום שחולף כאשר הפעילות העסקית מופסקת עלול הדבר להביא לנזק משמעותי למבקשים. ככל שחולף הזמן, כשזכות הקניין של המבקשים נמנעת מהם, מסיטה את מערך השיקולים לטובת המבקשים. **חזקת החפות**, כאמור, בשלב זה של החקירה, ובטרם הגשת כתב אישום, חרף הרף הראייתי שהוצג לעיוני, ואשר מצדיק המשך התפיסה, משקלה של זכות הקניין הולך וגובר ככל שחולף הזמן בו נפגעת הזכות הקניינית. **הנוק הכלכלי** הנגרם למבקשים. מבלי להתעלם מכל ההסתייגויות שצינתי לעיל, מטבע הדברים המשך הקפאה חשבונות בוודאי עסקיים, מטילה על המבקשים עול כלכלי שלא ניתן להתעלם ממנו, אשר מצדיק שקילת אמצעים שפגיעתם בחשודים פחותה.

47. משוואת האיזון, בין כל השיקולים המתנגשים, ומבלי להתעלם מכך שמדובר בחקירה כלכלית מסועפת, רחבת היקף, אשר נמצאת בעיצומה כפי שציין ב"כ המשיבה, כאשר בוצעו במסגרתה מספר רב של פעולות חקירה וקיים צורך בביצוע פעולות חקירה רבות ומגוונות, אל מול הפגיעה בזכות הקניין של המבקשים, הובילה אותי למסקנה, כי ידו של האינטרס הציבורי, בשלב זה, על העליונה. משכך, לעת הזו, נוטה הכף לטובת המשך הקפאת החשבונות על ידי המשיבה, וזאת עד ליום 04.04.23, כאשר במקביל יועברו היתרות בהם לקופת החילוט.

48. היה ועד למועד זה לא תבקש המשיבה להאריך צו ההקפאה, ישוחררו החשבונות.

49. אשר למסמכים, לאחר שבחנתי את הבקשה, ולנוכח השלב בו נמצאת החקירה, המשיבה תעביר לעיון ב"כ המבקשים, ללא דיחוי, את הצווים מכוחם נתפס הרכוש מידי המבקשים וכן רשימה מפורטת של סך הנכסים שנתפסו, עוקלו או הוקפאו מידיהם של המבקשים. אשר לשווי התפוסים, תעביר המשיבה, הערכת שווי התפוסים, גם אם בשלב זה מדובר בהערכה בלבד, בתוך 14 ימים מהיום. בשלב זה ובטרם הסתיימה החקירה, כאשר המבקש 2 ואחרים עודם עצורים, לא מצאתי מקום לחייב את המשיבה לציין מה היקף העבירה אשר מתייחס ספציפית למבקשים. בקשה זו תידון בחיוב ככל ויוגש כתב אישום בפרשה, או ישוחררו החשודים ממעצר.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"א אדר תשפ"ג, 14 מרץ 2023, בהעדר
הצדדים.